

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 5/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P. V., B., zastúpeného advokátkou JUDr. D. Š., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 23 Co 247/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. decembra 2006 doručená sťažnosť P. V., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. Š., B., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 23 Co 247/05.

Zo sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 5 C 205/2004-56 z 21. marca 2005 zamietol návrh sťažovateľa. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd nariadil vo veci pojednávanie na 13. september 2005. Ďalšie pojednávanie vo veci bolo nariadené na 25. september 2005. Po odročení pojednávania krajský súd vo veci rozhodol na ďalšom pojednávaní konanom 28. marca 2006. Keďže krajský súd do novembra 2006 nevyhotovil rozhodnutie, zaslala právna zástupkyňa sťažovateľa 8. novembra 2006 predsedovi krajského súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Predseda krajského súdu v odpovedi na sťažnosť okrem iného uviedol, že *„Prešetrením uvedených skutočností bolo zistené, že vec sp. zn. 8 Co 288/06 bola rozhodnutá dňa 26. 9. 2006 a následne expedovaná dňa 10. 11. 2006“*, a za vzniknutý časový prieťah sa ospravedlnil.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že predmetné rozhodnutie krajského súdu bolo jeho *„právnej zástupkyňi doručené prostredníctvom prvostupňového súdu dňa 4. 12. 2006, teda zhruba 6 mesiacov po jeho vyhlásení“*, čo považuje za zbytočné prieťahy v konaní. Za zbytočné prieťahy v konaní považuje aj skutočnosť, že po pojednávaní nariadenom na 13. september 2005 bolo ďalšie pojednávanie nariadené až na 28. marec 2006. Keďže *„sa vo veci nekonalo zhruba ďalších šesť mesiacov“*, uzatvára, že *„na odvolacom súde v tomto konaní vznikli prieťahy približne 12 mesiacov, teda jeden rok“*.

Podľa názoru sťažovateľa bola postupom krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 23 Co 247/05 porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci samej prijal tento nález:

„Základné právo P. V. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod č. k. 23 Co 247/05 porušené bolo.

P. V. sa priznáva finančné zadosťučinenie 500.000,- Sk, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný uhradiť P. V. do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Žiline je povinný uhradiť P. V. trovy právneho zastúpenia 5.788,- Sk na účet právnej zástupkyne JUDr. D. Š., advokátky, ... B. do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva

na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co 247/05.

Pri predbežnom prerokovaní jeho sťažnosti vychádzal ústavný súd zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie právnej neistoty (III. ÚS 61/98). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte dochádza a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte trvá (napr. *mutatis mutandis* II. ÚS 387/06).

Zo sťažnosti, ako aj z predložených príloh zjavne vyplýva, že v čase jej doručenia ústavnému súdu krajský súd vo veci vedenej pod sp. zn. 23 Co 247/05 už rozhodol a jeho rozhodnutie bolo právnej zástupkyňi sťažovateľa aj doručené, t. j. v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu k porušovaniu jeho namietaných práv postupom (nečinnosťou) krajského súdu už nemohlo dochádzať a ani nemohlo trvať.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú je možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia

označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v danom prípade v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k porušovaniu namietaných práv sťažovateľa zo strany krajského súdu, ani ich porušovanie už nemohlo trvať, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2007